

آیین نامه تبصره یک ماده ۷ قانون کار

تصویب نامه در خصوص تعیین کارهای غیرمستمر، موضوع تبصره (۱) ماده (۷) قانون کار
بخشنامه شماره ۱۵۲۶۰۶/ت/۵۵۵۹۷- مورخ ۲۹/۱۱/۱۳۹۸ هیأت وزیران

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۸/۱۱/۲۰ به پیشنهاد شماره ۷۹۲۶۳ مورخ ۱۳۹۷/۴/۲۷ وزارت
تعاون، کار و رفاه اجتماعی و به استناد تبصره (۱) ماده (۷) قانون کار - مصوب ۱۳۶۹ -
تصویب کرد:

۱- کارهایی که طبیعت آنها جنبه غیرمستمر دارد، عبارتند از:

الف - تمامی کارها در کارگاه-هایی که برای انجام مأموریتی خاص ایجادشده و مأموریت
آنها در تاریخ معینی به اتمام می-رسد، نظیر کارگاه-های سدسازی، راهسازی و ساخت
کارخانه.

ب - تمامی کارها در کارگاه-هایی که فعالیت آنها مقید به زمان خاصی نیست و در طول
زمان تداوم دارند ولی جزو فعالیت-ها و وظایف اصلی کارگاه نیستند، نظیر ساخت سوله،
ساختمان یا خط تولید جدید.

دینا تخصصی ترین سایت مشاوره حقوقی

۲- حداکثر مدت موقت برای کارهایی که طبیعت آنها جنبه غیرمستمر دارد، چهار سال است.

تبصره ۱- حداکثر مدت موقت شامل سقف زمانی مجموع قراردادهای مدت موقت است که برای انجام کارهای موضوع بند (۱) این تصویب نامه می-توان با یک کارگر یا تعدادی از کارگران منعقد کرد.

تبصره ۲- مدت توقف موقتی کارگاه، از سقف زمانی موضوع این ماده معاف است.

۳- در کارهایی که قبل از ابلاغ این تصویب نامه وجود داشته-اند، حداکثر مدت موقت از تاریخ ابلاغ این تصویب نامه محاسبه خواهد شد.

۴- کارفرمایان مجازند پس از اتمام پروژه یا فعالیت مذکور در بندهای (الف) و (ب) بند (۱) این تصویب نامه، حتی پس از مدت چهار سال مذکور در بندهای (۲) و (۳)، با کارگر یا کارگران آن پروژه یا فعالیت اتمام- یافته، تسویه حساب کنند.

۵- کارگران/ افرادی که در قالب قراردادهای مدت موقت، در کارهای جاری مستمر فعالیت می-کنند، مشمول مفاد این آیین نامه نخواهند بود.

دینا تخصصی ترین سایت مشاوره حقوقی

ماده ۷ قانون کار- قرارداد کار عبارت است از قرارداد کتبی یا شفاهی که به موجب آن کارگر در قبال دریافت حق السعی کاری را برای مدت موقت یا مدت غیرموقت برای کارفرما انجام می دهد.

تبصره ۱ - حداکثر مدت موقت برای کارهایی که طبیعت آنها جنبه غیرمستمر دارد ، توسط وزارت کار واموراجتماعی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲ - در کارهایی که طبیعت آنها جنبه مستمر دارد در صورتی که مدتی در قرارداد ذکر نشود، قرارداد دائمی تلقی می شود.

تبصره ۳- قراردادهای مربوط به قانون کار در صورت کتبی بودن باید در فرم مخصوصی باشد که توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در چهارچوب قوانین و مقررات تهیه می شود و در اختیار طرفین قرار می گیرد.

تبصره ۴- کارفرمایان موظفند به کارگران با قرارداد موقت به نسبت مدت کارکرد، مزایای قانونی پایان کار را به مأخذ هر سال یک ماه آخرین مزد پرداخت نمایند.